04/06/2019

Μητρ. Πειραιώς: “Έγκλημα” ο νέος Ποινικός Κώδικας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

“Η κατάργηση των συγκεκριμένων άρθρων με την συγκεκριμένη νομική causa, αποδεικνύει την μανία κατεδαφίσεως του νομικού μας πολιτισμού από την Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ” αναφέρει σε μήνυμά του ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ με αφορμή την κατάθεση στη Βουλή του νέου ποινικού κώδικα.

Και καταλήγει: “Ποιούμαι έκκληση στους εχέφρονας από την Κυβερνητική πλειοψηφία, να αρθούν στο ύψος της ευθύνης τους και έστω την ύστατη στιγμή να καταψηφίσουν τον Σχέδιο Νόμου με τίτλο «Κύρωση του Ποινικού Κώδικα» άλλως ελπίζω ότι η επομένη Βουλή θα θεραπεύση το προφανές έγκλημα”.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολιτη Πειραιώς

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 4ῃ Ἰουνίου 2019

Ἡ Κυβέρνηση πού διά στόματος τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὁμολόγησε ὅτι ἔχει ἀπωλέσει τήν οὐσιαστική πολιτική νομιμοποποίηση κατόπιν τῆς προδήλου ἥττα

της στίς Εὐρωβουλευτικές ἐκλογές, πού ἐπιβεβαιώθηκε μέ τίς Περιφερειακές καί Δημοτικές ἐκλογές σέ ὅλη τήν Χώρα, περιφρονοῦσα τήν φωνή τῆς συνέσεως καί τήν ἀποδεδειγμένη, ἐν τοῖς πράγμασι, σοφία τοῦ νομικοῦ μας πολιτισμοῦ καί ἀσφαλῶς τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία ἐκφρασθεῖσα διά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Αὐτῆς, ἐγκληματεῖ ἐκ προθέσεως, ἱκανοποιοῦσα τίς ἀδόκιμες καί ἀνερμάτιστες ἰδεοληψίες καί ἐμμονές της, καταργοῦσα ἀπό τό Δεύτερο βιβλίο καί τό 7ο κεφάλαιο τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα, πού ἐπιγράφεται «Ἐπιβολή τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης», τά ἄρθρα 198, 199 καί 201 πού ἀφοροῦν στήν κακόβουλη βλασφημία, στήν καθύβριση θρησκευμάτων καί στήν περιΰβριση νεκρῶν διατηροῦσα τήν διάταξη τοῦ ἄρθρου 200 γιά τήν διατάραξη θρησκευτικῶν συναθροίσεων. Ὁ τ. Ὑπουργός κ. Ν. Παρασκευόπουλος εἶχε προϊδεάσει ἰσχυριζόμενος ὅτι: «Κατά τό Ποινικό Δίκαιο ἡ ποινή προϋποθέτει τήν τέλεσι πράξης. Ὁ προσδιορισμός τῆς τελευταίας χωρεῖ μέ στάθμιση τῶν ἐμπειρικῶν ἀποδείξιμων ἀποτελεσμάτων της. Ὡστόσο, στήν περίπτωση τῆς βλασφημίας λείπει ὁποιαδήποτε ἀποδείξιμη ἐνώπιον δικαστηρίου βλαπτική συνέπεια τῆς πράξης. Ἑπομένως, ἡ ἔννοια τοῦ ἐγκλήματος δέν διακρίνεται». Ἡ σκέψις αὐτή εἶναι ἡ πλήρης διαστρέβλωση τῆς νομικῆς πραγματικότητος.

Ἡ κατάργηση τῶν ἄρθρων 198 καί 199 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα πού ἀφοροῦν στήν κακόβουλη βλασφημία τῶν θείων πάσης γνωστῆς κατά τό Σύνταγμα, θρησκείας, δηλ. ἐκείνης πού δέν ἔχει κρύφια δόγματα καί τῆς ὁποίας ἡ λατρεία δέν ἀντίκειται στήν δημόσια τάξη καί τά χρηστά ἤθη, ὅπως προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος, ὑπό τόν τίτλον τοῦ Ποινικοῦ Νόμου «Ἐπιβολή θρησκευτικῆς Εἰρήνης», προσβάλλει καί θέτει σέ ἄμεση διακινδύνευση τό ἔννομο ἀγαθό πού προσδιορίζεται ὑπό τοῦ τίτλου «Ἐπιβολή θρησκευτικῆς εἰρήνης» δηλ. τήν κοινωνική συνοχή καί τήν εἰρηνική συμβίωση διαφορετικῶν θρησκευτικῶν παραδοχῶν καί ἑνοτήτων, σέ συνθῆκες μάλιστα ἀκρίτου μεταναστεύσεως καί συγκροτήσεως πολυπολιτισμικῶν συνθηκῶν. Ὁ ποινικός μας νομοθέτης μέχρι σήμερα δέν τιμωρεῖ τήν ἄρνηση ἤ τήν κριτική τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος, ἀλλά τήν δημοσίᾳ κακόβουλη βλασφημία, τήν δολία δημοσίᾳ γενομένη καθύβριση τοῦ θείου, πού στοχεύει ὄχι στήν κριτική ἄρνηση ἤ θεώρηση, ἀλλά στήν χυδαία ἀπομείωση τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος πού ἀναποδράστως προκαλεῖ τήν ὀργή καί τόν βαθύτατο παραπικρασμό τῶν πιστευόντων στήν ὑβριζομένη θρησκευτική παραδοχή, διότι ἡ θρησκεία ἤ ἡ ἀθεΐα ἑκάστου συνιστᾶ ἀναποδράστως τό ὀντολογικό του θεμέλιο, ὑπό τοῦ ὁποίου διαπλάσσεται ὁ ψυχισμός του καί ἡ πράξη τοῦ βίου του. Ὅπως εὐχερῶς ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ αἰτιολογική βάση τῶν συγκεκριμένων ποινικῶν διατάξεων καί ἡ στόχευση τοῦ ποινικοῦ νομοθέτου ὁρίζεται μέχρι σήμερα ἀπό τό νομικό προσδιορισμό τῶν ἄρθρων «ἐπιβολή Θρησκευτικῆς Εἰρήνης» καί εἶναι ἡ διατήρηση τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς μέσα στό κοινωνικό σύνολο καί ἡ προστασία αὐτῆς τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς ἀπό τήν

διάρρηξη πού θά προκαλέσει ἀναπότρεπτα ἡ δολία δημοσίᾳ ἐξύβριση τοῦ θρησκεύματος κάποιων συμπολιτῶν πού ἀναγνωρίζεται στή Χώρα. Συνεπῶς μέ τίς προβλέψεις τοῦ ποινικοῦ μας νομοθέτου δέν προστατεύεται ὁ Θεός, ὁ ὁποῖος δέν δεῖται ἀσφαλῶς ποινικῆς προστασίας καί εἰσαγγελικῆς παρεμβάσεως, ἀλλά τό ἔννομο ἀγαθό τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καί ἡ δημοκρατική εὐστάθεια τῆς Χώρας, διότι τό πρόσωπο τοῦ κάθε συναθρώπου μας πού θρησκεύεται ταυτίζεται καί συγκροτεῖται πνευματικά μέ τήν θρησκευτική του παραδοχή καί κατά ταῦτα ἡ κακόβουλος βλασφημία τοῦ θείου πού λατρεύει ὡς ὀντολογικό του θεμέλιο ὅπως προανέφερα, προσβάλλει τό ἴδιο τό πρόσωπο καί προκαλεῖ εὔλογα τό θυμικό του συναίσθημα μέ ἀπροβλέπτους συνεπείας διά τό κοινωνικόν σύνολον.

Ἡ βλαπτική ἑπομένως συνέπεια τῆς βλασφημίας καί τῆς καθυβρίσεως εἶναι σαφῶς ἀποδείξιμη ἐκ τῶν συνεπειῶν καί ἀποτελεσμάτων της ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης, εἶναι ad hoc ἡ διακινδύνευση τῆς διατηρήσεως τῆς θρησκευτικῆς εἰρήνης καί τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς καί ἡ ἀποτροπή τῆς κακουργηματικῆς θρησκευτικῆς αὐτοδικίας.

Μέ τήν ἀποποινικοποίηση τῆς κακόβουλης βλασφημίας καί τῆς καθυβρίσεως τῶν θρησκευμάτων ὁδηγούμεθα ἀναποδράστως στήν κακουργηματική θρησκευτική αὐτοδικία διότι δέν θά ὑφίσταται πλέον ἔννομος τρόπος ἀντιδράσεως καί ἱκανοποιήσεως τοῦ πλησσομένου θρησκευτικοῦ συναισθήματος, πού δολίως καί χυδαίως θά καθυβρίζεται καί θά ἀπομειώνεται, μέ πρόδηλο ἀποτέλεσμα τήν βαρυτάτη προσβολή τοῦ θρησκευομένου προσώπου πού ὅπως ἀνέφερα συγκροτεῖται καί νοηματοδοτεῖται ἠθικά, πνευματικά καί ὀντολογικά ἀπό τήν θρησκευτική του παραδοχή καί κατά ταῦτα ἀποφορτίσεως τοῦ θυμικοῦ.

Τά πολύ οὐσιώδη αὐτά ἐνδεχομένως νά μήν ἔχουν τύχει ἀναλόγου μελέτης καί προσεγγίσεως ἀπό διαφόρους Διεθνεῖς Ὀργανισμούς, ὅπως ἡ Διεθνής Ἀμνηστία καί ἄλλοι πού ἐσφαλμένα ἐκλαμβάνουν τίς ἀνωτέρω ποινικές διατάξεις ὡς δῆθεν «καταδίκη τῆς ἐλεύθερης ἔκφρασης» διότι ἐπαναλαμβάνω δέν τιμωρεῖται ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρός τά θεῖα ἤ ἡ ἄρνησι τοῦ θρησκευτικοῦ γεγονότος ἤ ἡ κριτική τοῦ δόγματος οἱασδήτινος θρησκευτικῆς παραδοχῆς, ἀλλά ἡ δημοσίᾳ κακόβουλος βλασφημία, ἡ ὁποία καιρίως πλήττει τόν θρησκευόμενον ἄνθρωπον. Ἄλλωστε εἶναι ἐντελῶς ἀντιφατικό ἡ Ἐπιτροπή Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ ΟΗΕ νά θεωρεῖ ὅτι πρέπει νά ποινικοποιεῖται ἡ περίπτωσι «ἐθνικοῦ, θρησκευτικοῦ ἤ φυλετικοῦ μίσους πού ἀποτελεῖ ὑποκίνησι διακρίσεων, ἐχθρότητας ἤ βίας» (ἄρθρο 20 παρ. 2 τοῦ Διεθνούς Συμφώνου) καί τήν ἴδια στιγμή νά προτείνεται ἡ ἀποποινικοποίηση τοῦ γενεσιουργοῦ αἰτίου πού εἶναι ἡ κακόβουλος βλασφημία, γιά τήν πρόκλησι καί ὑποκίνησι θρησκευτικοῦ μίσους.

Ἀπαράδεκτη νομικῶς καί ἠθικῶς εἶναι καί ἡ κατάργηση τοῦ ἄρθρου 201 γιά τήν

περιῦβριση νεκρῶν διότι ὁδηγεῖ καί αὐτή τούς οἰκείους τοῦ περιῦβρισθέντος σέ ἀναπόδραστη αὐτοδικία, ἐφ’ ὅσον δέν θά ὑφίσταται πλέον ἔννομος ἀποτροπή καί προστασία τῆς μνήμης τοῦ νεκροῦ των.

Στήν τυχόν ἔνσταση, ὅτι τά ἄρθρα 198 καί 199 δέν τυγχάνουν δῆθεν πρακτικῆς ἐφαρμογῆς, ἡ ἀπάντηση εἶναι, ὅτι ὁ ποινικός νόμος δρᾶ ὄχι μόνο κατασταλτικῶς, ἀλλά καί προληπτικῶς καί ἀποτελεῖ ἐχέγγυο ἐννόμου προστασίας καί καταφυγῆς τῶν πλησσομένων, ἀπό ἀδίκους πράξεις, πολιτῶν ἀποφορτίζων τό συναίσθημα αὐτῶν.

Κατόπιν τούτων πρόδηλον τυγχάνει, ὅτι ὅλοι ὅσοι συμπράξουν στήν κατάργηση τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ἀπό τόν κάθε Βουλευτή ἕως τόν Ἐξοχώτατο κ. Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας, στιγματίζονται ἀπό τώρα ὡς ἠθικοί αὐτουργοί τῆς κακουργηματικῆς θρησκευτικῆς αὐτοδικίας, γεγονός πού εἰλικρινῶς ἀπεύχομαι καί ἐκ προοιμίου ἐντόνως καταδικάζω, στήν ὁποία ἀναποδράστως θά ὁδηγηθοῦν τά πράγματα, διότι θά συντριβεῖ ἡ θρησκευτική εἰρήνη τῆς Χώρας καί θά ὁδηγηθοῦμε στό τραγικό ἔγκλημα ἀποσαρθρώσεως τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς.

Ἡ κατάργηση τῶν συγκεκριμένων ἄρθρων μέ τήν συγκεκριμένη νομική causa, ἀποδεικνύει τήν μανία κατεδαφίσεως τοῦ νομικοῦ μας πολιτισμοῦ ἀπό τήν Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, ἀλλά καί ἐπιβεβαιώνει τήν ἄποψη ὅτι συνδέεται ἀρρήκτως μέ φθοροποιά στοιχεῖα πού ἐπιδιώκουν τήν κοινωνική ἀποσάθρωση καί τήν διάλυση τοῦ κοινωνικοῦ ἱστοῦ. Ποιοῦμαι ἔκκληση στούς ἐχέφρονας ἀπό τήν Κυβερνητική πλειοψηφία, νά ἀρθοῦν στό ὕψος τῆς εὐθύνης τους καί ἔστω τήν ὕστατη στιγμή νά καταψηφίσουν τόν Σχέδιο Νόμου μέ τίτλο «Κύρωση τοῦ Ποινικοῦ Κώδικα» ἄλλως ἐλπίζω ὅτι ἡ ἐπομένη Βουλή θά θεραπεύση τό προφανές ἔγκλημα.